

at man nok skal regne med, at når man har bygget sådan en bolig, så frastykker man den.

Læser man ikke spørgsmål og svar? Vi skriver helt udtrykkeligt, at man ikke kan frastykke dem, kun hvis der er helt specielle tilfælde, helt specielle tilfælde. Så spørger man: Vil ministeren redegøre for disse? Ministeren svarer nej, det vil han ikke give eksempler på, og det står han ved. Det kan man være uenig med ministeren om, men det er da faktisk.

Derfor vil jeg kun sige, at det her laves, fordi vi mener, det er vigtigt, at generationerne kan få lov til at leve sammen, hvis de har tænkt sig det. Det er fair nok at sige, at bedsteforældre eller andre ikke skal have lov at leve sammen med deres børnebørn og andre, og at det ikke er den måde, man skal leve på, men så sig det dog. Vi siger det modsatte, vi siger: Det skal man have en mulighed for.

Man kan også bagefter sige, at medhjælpere ikke skal have lov til bo så tæt på, de skal i hvert fald ikke have krav på det. Hvis man mener det, så sig det da. Derfor vil jeg bare sige, fra første dag har problemet ved det her lovforslag simpelt hen været, at vi var direkte uenige i selve forholdet.

Kl. 17.00

Jeg håber, jeg har været rundt om alle spørgsmålene; jeg synes det selv, men jeg tager gerne en debat igen. Men jeg vil bare sige, at når jeg svarer på spørgsmålene, har jeg ikke noget ønske om at få en stor og lang polemik med oppositionen om, at vi er uenige, for den debat synes jeg vi har haft, og det anerkender jeg endda.

Det er jo ikke sikkert, man slipper godt fra det, men jeg vil faktisk sige, at jeg anerkender, at udvalget har lavet en fantastisk god gennemarbejdning af forslaget. Jeg tror, der er stillet 100 spørgsmål, vi har haft samråd, og jeg har haft møder med, jeg ved ikke hvor mange mennesker om forslaget. Jeg har besøgt samtlige kommuneforeninger og samtlige amtsråd i hele landet, i alt 28 møder, og jeg synes, det har været en fornøjelse, at udvalget har været så spørgelystent, når vi har diskuteret forslaget. Men man er bare nødt til at anerkende, at vi er politisk uenige.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er der korte bemærkninger. Først hr. Jørn Jespersen, derefter kommer hr. Keld Albrechtsen og fru Elsebeth Gerner Nielsen, og så kommer ministeren.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Ministeren kunne godt have sparet sig de første 10 minutters rene polemik og arrogante udfald mod oppositionen. Det havde nemlig givet ham lejlighed til at gå til sagen med det samme og komme til de sidste 5 minutter, som var de interessante: Hvad betyder det lovforslag med de tilhørende ændringsforslag, som ligger her nu? Det er det interessante.

Det havde også givet miljøministeren mulighed for at begrunde, hvorfor det faktisk forholder sig sådan, som han siger. Men det nåede han desværre ikke, fordi der skulle så megen polemik med i starten.

Vil ministeren være så venlig at begrunde, at når vi snakker om strandbeskyttelsen, var det nødvendigt med to ændringsforslag – både for at sikre, at man ikke lavede overflødiggjorte landbrugsbygninger om til boliger eller erhvervsejendomme, og for at sikre, at der ikke kunne bygges nye medhjælper- og aftægtsboliger – men når det drejer sig om de andre områder, der er blevet nævnt, altså skove, søer og vandløb, er det ikke nødvendigt, for her giver naturbeskyttelsesloven sikkerhed for, at det ikke kan lade sig gøre. Hvad er forskellen på de to situationer? Og hvorfor var det nødvendigt med ændringsforslag om strandene, men ikke om skovene?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministerens svar viser jo, at det unægtelig ville have været overordentlig hensigtsmæssigt, hvis regeringspartierne ordførere havde nedladt sig til at deltage i Folketingets debat og på den måde havde været med til at fremlægge, hvad det egentlig er, regeringspartierne mener med dette lovforslag. Men o.k., så starter vi debatten derfra, hvor vi nu er nået til.

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det rigtigt forstået, at når vi ser på f.eks. skovbyggelinje eller åbeskyttelseslinje, er det sådan, når det gælder nye bygninger, at der ikke længere skal være landzonetilladelse, og at der er et retskrav, men at det samtidig er sådan, at naturbeskyttelseslovens bestemmelser fortsat er gældende? Og hvad betyder det egentlig? Med hensyn til strandbyggelinjerne betød det, at det var nødvendigt at lave et ændringsforslag for at sikre dem, men hvorfor vil det ikke være nødvendigt at stille et tilsvarende ændringsforslag om skovbyggelinjer? Det synes jeg ærlig talt ikke mini-